

ФОРМУВАННЯ ІДЕОЛОГІЇ СІМЕЙНОГО ЛІКАРЯ ЯК ЗАВДАННЯ ДОДИПЛОМНОЇ ПІДГОТОВКИ

Бобро Л.М., Малик Н.В., Паровіна Г.В.

*Харківський національний медичний університет,
кафедра загальної практики – сімейної медицини
та внутрішніх хвороб
bobro_@mail.ru*

Додипломна підготовка сімейного лікаря, на наш погляд, є дуже багатогранною проблемою. Безумовно, підвищення якості власне процесу викладання, недостатньо розроблені методологічні аспекти, брак викладачів нової формації - важливі питання при підготовці лікаря загальної практики. Але не можна замикатися тільки на цих проблемах.

На перший план зараз виходить проблема формування ідеології сімейного лікаря. Адже лікарювання - дуже складний процес, психологічний аспект якого не менш важливий для успішного лікування, ніж суто професійні знання лікаря. Історія вітчизняної медицини свідчить, що наші лікарі завжди розуміли важливість співпраці з хворим. У процесі лікарювання стикаються дві особистості, і якщо між ними не виникає порозуміння, лікування буде безрезультатним. Недарма так багато уваги в останні роки приділяється у професійних колах принципу комплайєнтності. Різноманітні тестування, “кроки” потребують часто від студента тільки “довідкових” знань, велику частину яких він втрачає відразу ж після іспиту. Впровадження Болонської системи на наших очах руйнує ту вітчизняну методологію підготовки, що давала змогу поступово формувати у студента клінічне мислення. Ми вважаємо, що удало складений іспит у вигляді тестів не гарантує успішної лікарської діяльності студента, не характеризує його, як фахівця. Особисті риси характеру студента, його вмотивованість і психологічна готовність до важкої роботи, яку виконує сімейний лікар, не менш важливі для його подальшої ефективної діяльності.

Тому практичне навчання сімейних лікарів повинно включати і цілий ряд навчальних методик, спрямованих на формування ідеології сімейного лікаря. Окрім всебічної фахової підготовки, з перших курсів навчання треба проводити психологічну підготовку до роботи сімейним лікарем. При виборі спеціальності сімейного лікаря важливо, щоб урахувались не тільки фактичні знання студента, але і його здатність до самоосвіти, психологічні характеристики (комунікабельність, відповідальність, здатність до співчуття та ін.). Можливо, необхідно розробити разом з психологами тести на професійну придатність до роботи лікарем загальної практики – сімейної медицини.

На наш погляд, наявність у студента бажання продовжувати самоосвіту у поєднанні з високими інтелектуальним рівнем та психологічними якостями його особистості є дуже важливим фактором при обиранні професії сімейного лікаря.

Нерозуміння актуальності проблеми психологічної підготовки сімейного лікаря може значно знизити якість його підготовки, а в подальшому – і очікуваний ефект від діяльності цього фахівця.